KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 6 februari 1997 door de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn", heeft op 29 april 1997 het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe wijzigingen aan te brengen in de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, meer bepaald om nieuwe regels in te voeren inzake het financieel beleid van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (hierna : O.C.M.W.'s) behorend tot de Vlaamse Gemeenschap. De beoogde wijzigingen betreffen ook bepalingen inzake de administratieve organisatie van de O.C.M.W.'s en inzake de regeling van het administratief toezicht erop, met name in zoverre die bepalingen verband houden met het financieel beleid.

In de memorie van toelichting wordt omstandig uiteengezet op welke punten het ontwerp de bestaande regeling zal hervormen. Het kan hier volstaan op de volgende punten te wijzen.

Een eerste vernieuwing betreft het streven naar responsabilisering van het bestuur en het personeel. Wat het bestuur betreft, blijkt dit uit een inkrimping van het (bijzonder) administratief toezicht door de gemeente op het budgettair beheer van het O.C.M.W. Wat het personeel betreft, blijkt het genoemde streven voornamelijk uit de invoering van de figuur van de "budgethouder", waardoor bijvoorbeeld leden van het personeel de verantwoordelijkheid krijgen voor het beheer van een budgettaire enveloppe en bestelgemachtigd worden.

Een tweede vernieuwing betreft de invoering van een rollend meerjarenplan. De klemtoon van het door de gemeente uitgeoefend administratief toezicht, thans gericht op de begroting, wordt verlegd naar het meerjarenplan. Als dat plan positief door de gemeente is beoordeeld, wordt nog enkel nagegaan of de begroting blijft binnen de grenzen van de gemeentelijke bijdrage die in dat meerjarenplan is opgenomen.

De meer doorgedreven responsabilisering gaat voorts gepaard met een versterking van de financiële rapportering. De ontvanger dient elk kwartaal een financieel rapport aan de raad voor maatschappelijk welzijn voor te leggen. Jaarlijks wordt ook een interne audit uitgevoerd, door de ontvanger en door een interne auditcommissie. Een externe audit wordt uitgeoefend door een externe auditcommissie, samengesteld door de provinciegouverneur.

Ten slotte worden de respectieve taken van de secretaris en van de ontvanger gepreciseerd en nauwkeuriger afgebakend. Inzake het financieel en budgettair beheer worden zij elk verantwoordelijk voor de administratieve organisatie en voor het opzetten van interne controleprocedures in verband met de aangelegenheden die tot hun respectieve bevoegdheid behoren. Wat de ontvangers betreft, wordt de mogelijkheid geopend om een deeltijdse plaatselijke ontvanger in dienst te nemen. Nieuw is ook dat voortaan jaarlijks aan de ontvanger kwijting van zijn beheer gegeven zal worden.

2. Niettegenstaande sommige regelingen van de organieke wet van 8 juli 1976 formeel worden vervangen of opgeheven, worden bepaalde onderdelen van die regelingen nog geïntegreerd in het ontwerp. Sommige artikelen zijn dan ook voor een groot stuk een letterlijke of licht gewijzigde overname van een bestaande tekst.

Ook is soms inspiratie gezocht in de Nieuwe Gemeentewet. Dit is met name het geval voor de regeling met betrekking tot de tijdelijke ontvanger, welke thans in de organieke wet niet voorkomt.

3. Het ontwerp bepaalt dat de ontworpen regeling in werking treedt op een door de Vlaamse regering te bepalen datum, ten vroegste op 1 januari 2001.

Er wordt echter ook voorzien in de mogelijkheid om de regeling reeds vanaf 1 januari 1998 in werking te doen treden ten aanzien van O.C.M.W.'s die daarmee instemmen. Die O.C.M.W.'s zouden dan een pilootfunctie vervullen.

BEVOEGDHEID VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Volgens artikel 5, § 1, II, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen zijn de gemeenschappen in beginsel bevoegd, wat de bijstand aan personen betreft, voor het beleid inzake maatschappelijk welzijn, met inbegrip van de organieke regels betreffende de O.C.M.W.'s. In die bepaling worden voorts een aantal aspecten van het beleid inzake maatschappelijk welzijn opgesomd, die bij wijze van uitzondering tot de bevoegdheid van de federale overheid blijven behoren.

Het voorliggende ontwerp brengt wijzigingen aan in de organieke regels van de O.C.M.W.'s. Het treedt daarbij niet op het terrein van de bij wege van uitzondering aan de federale overheid voorbehouden bevoegdheden. Het ontwerp blijft aldus binnen de perken van de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap (1).

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. Het ontwerp hanteert de techniek van invoeging van een nieuw hoofdstuk in de organieke wet. Sommige van de bepalingen van dat hoofdstuk zijn geformuleerd als wijzigende bepalingen, andere als autonome bepalingen.

Die werkwijze is volgens de memorie van toelichting ingegeven door de vaststelling dat de organieke wet bepalingen bevat die behoren tot de bevoegdheid van de federale overheid, naast bepalingen die behoren tot de bevoegdheid van de gemeenschappen. Er moet evenwel opgemerkt worden dat die werkwijze de leesbaarheid van de tekst niet bevordert.

---

(1) In zoverre het ontwerp incidenteel een aangelegenheid regelt die tot de bevoegdheid van de federale overheid is blijven behoren (zie bijvoorbeeld het ontworpen artikel 175, § 3, derde lid, waarin bepaald wordt dat de bestendige deputatie als administratief rechtscollege uitspraak doet), kan zulks verantwoord worden op grond van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Opdat de organieke wet, in de versie zoals zij zal gelden voor de Vlaamse Gemeenschap, vlot leesbaar zou zijn, zou het aanbeveling verdienen de wijzigingen van de artikelen van de organieke wet rechtstreeks in die artikelen aan te brengen (afdeling 1 van het ontworpen hoofdstuk XIV), en de buiten toepassing te verklaren bepalingen van de artikelen 27 en 40 van de wet rechtstreeks op te heffen (ontworpen artikelen 160 en 161). De autonome bepalingen die het ontwerp in afdeling 3 van het ontworpen hoofdstuk XIV onderbrengt, strekken in feite tot de vervanging van bepaalde artikelen van hoofdstuk VI, afdelingen 1 en 2, en hoofdstuk VIII van de wet, welke buiten toepassing verklaard worden (ontworpen artikelen 162 en 163); die bepalingen zouden beter geredigeerd worden onder de vorm van wijzigingen van de betrokken bepalingen van de genoemde hoofdstukken.

2. Het ontwerp bepaalt niet aan welke beginselen de begroting en de boekhouding van de O.C.M.W.'s onderworpen zijn. Er wordt meteen voorzien in bijzondere bepalingen. Dit verklaart mede dat het ontwerp een aantal begrippen invoert die thans onbestaande zijn, althans in de context van de organieke wet. Zo is bijvoorbeeld sprake van een (bestelgemachtigde) budgethouder, een activiteitencentrum, een investeringsbudget, een exploitatiebudget, een budgetcommissie, een investeringsproject, een investeringsenveloppe, een rollend plan, enzovoorts. Die begrippen worden echter in het ontwerp niet nader gedefinieerd.

Voor een goed begrip van de ontworpen regeling zouden in de tekst een aantal bepalingen opgenomen moeten worden, die in het algemeen de krachtlijnen van het nieuwe boekhoudkundig stelsel vaststellen. Daarin zouden de kernbegrippen uitgelegd moeten worden. Van de overige nieuwe termen zou minstens in de memorie van toelichting een voor de betrokken "gebruikers" begrijpelijke uitleg gegeven moeten worden.

3. Op grond van een regel van de formele wetgevingstechniek dienen bij elk te wijzigen of op te heffen artikel alle nog geldende wijzigingen te worden vermeld, die de betrokken artikelen in het verleden hebben ondergaan.

Met die regel is bij het opstellen van het ontwerp geen rekening gehouden.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 2 van het ontwerp

Ontworpen artikel 153

1. In het eerste lid van het ontworpen artikel 28, § 2, worden, in vergelijking met de bestaande tekst, de woorden "de bekendmakingen, de akten en de briefwisseling" vervangen door "alle documenten". Volgens de memorie van toelichting gebeurt die vervanging "om elke betwisting terzake uit te sluiten".

Het is de vraag of de nieuwe formulering inderdaad elke betwisting zal uitsluiten. Zoals de bepaling geformuleerd is, heeft zij betrekking, niet enkel op documenten bestemd voor externe doeleinden, maar ook op alle interne documenten. Het is de Raad van State niet duidelijk of die zeer ruime omschrijving strookt met de bedoeling van de stellers van het ontwerp.

2. In het vierde lid van het ontworpen artikel 28, § 2, dient verwezen te worden naar artikel 170, § 2 (in plaats van naar artikel 170, § 1).

3. In datzelfde lid is sprake van een "bestelgemachtigd budgethouder".

De Raad van State stelt vast dat in het ontwerp nu eens die term, dan weer de term "budgethouder" voorkomt. Voor de duidelijkheid is het essentieel dat één enkele term wordt gebruikt voor dezelfde functie, tenzij niet alle budgethouders bestelgemachtigd zouden zijn. De gemachtigde ambtenaar heeft echter verklaard dat alle budgethouders wel degelijk bestelgemachtigd zijn.

4. Volgens het vijfde lid van het ontworpen artikel 28, § 2, dienen diegenen die bevoegd zijn stukken te ondertekenen, boven hun handtekening hun naam en hun functie te vermelden en melding te maken van de opdracht.

Volgens de gemachtigde ambtenaar slaat het eerste deel van die bepaling niet enkel op diegenen aan wie de ondertekening wordt "opgedragen", maar ook op de bestelgemachtigde budgethouders, die hun recht van ondertekening rechtstreeks uit de wet putten. Allicht zijn ook de voorzitter en de secretaris onderworpen aan het eerste deel van die bepaling. Men schrijve derhalve, voor het tweede deel van het bedoelde lid : "en, in voorkomend geval, melding te maken van de opdracht".

Ontworpen artikel 155

1. Artikel 43, derde lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 bepaalt dat in de O.C.M.W.'s waar het uitoefenen van het ambt van ontvanger geen volledige dagtaak vereist, dat ambt aan een gewestelijke ontvanger wordt gegeven, onverminderd de toepassing van artikel 52, § 2, van de Nieuwe Gemeentewet (1). Nog volgens dat derde lid bepaalt de Koning de voorwaarden en de modaliteiten met betrekking tot de aanduiding van de gewestelijke ontvangers en de wijze waarop zij hun ambt waarnemen.

Gewestelijke ontvangers zijn federale ambtenaren die het ambt van ontvanger uitoefenen in O.C.M.W.'s waar het ambt geen volledige dagtaak vereist of in gemeenten die onder de grens van een bepaald inwonersaantal blijven (2).

---

(1) Artikel 52, § 2, van de Nieuwe Gemeentewet voorziet in de mogelijkheid om, in gemeenten die 10.000 inwoners of minder tellen, de plaatselijke ontvanger van de gemeente te benoemen tot ontvanger van het plaatselijk O.C.M.W.

(2) Zie, wat de gemeenten betreft, artikel 52, § 1, van de Nieuwe Gemeentewet.

De bepaling die bij het ontworpen artikel 155 in artikel 43, derde lid, wordt ingevoegd, houdt in dat de Vlaamse regering de voorwaarden bepaalt waarin afgeweken kan worden van de regel dat in O.C.M.W.'s waar het ambt van ontvanger geen volledige dagtaak vereist, dat ambt in beginsel aan een gewestelijke ontvanger wordt gegeven. Die bepaling kan aldus tot gevolg hebben dat het ambt van ontvanger van een O.C.M.W. aan bepaalde gewestelijke ontvangers wordt ontnomen.

Alhoewel die bepaling aldus een weerslag kan hebben op het statuut van een aantal federale ambtenaren, blijft zij het kenmerk behouden van een organieke regel, en behoort zij mitsdien tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap. Het feit dat die bepaling de federale overheid voor een probleem kan stellen, doet hieraan te dezen geen afbreuk.

2. De opdracht die bij de ontworpen bepaling van artikel 43, derde lid, aan de Vlaamse regering wordt verleend, is in te ruime bewoordingen gesteld.

Volgens de memorie van toelichting is het de bedoeling voor de O.C.M.W.'s waar het uitoefenen van het ambt van ontvanger geen volledige dagtaak vereist, in de mogelijkheid te voorzien om een deeltijdse ontvanger te benoemen. Die bedoeling zou in de tekst zelf van het ontwerp tot uiting gebracht kunnen worden.

Ontworpen artikel 156

Het zevende lid van het ontworpen artikel 45, § 1, bevat onder meer bepalingen in verband met de bevoegdheid, de samenstelling en de werking van de budgetcommissie.

Die bepalingen horen niet thuis in artikel 45, § 1, dat voor het overige enkel over de secretaris handelt.

Overigens is de bepaling naar luid waarvan de budgetcommissie "minimaal" uit de voorzitter, de secretaris en de ontvanger bestaat, onvoldoende duidelijk. In het ontwerp zou bepaald moeten worden wie er nog van de budgetcommissie deel kan uitmaken, en wie die leden in voorkomend geval aanwijst.

Ontworpen artikel 157

1. Het ontworpen artikel 46, dat bestaat uit zes paragrafen, is een zeer lang artikel. Het zou de leesbaarheid van de tekst ten goede komen, als dit artikel opgesplitst zou worden in verscheidene artikelen, die elk een apart aspect van het statuut van de ontvanger zouden regelen.

2. Het ontworpen artikel 46, § 1, is niet op zeer duidelijke wijze geredigeerd. Het begrip "financiële dienst" zou nader omschreven kunnen worden. Ook de bedoelde bevoegdheden van de secretaris zouden nader gepreciseerd kunnen worden.

3. Het ontworpen artikel 46, § 2, eerste lid, somt een aantal bevoegdheden van de ontvanger op in verband met het innen en het betalen van bedragen.

Die bepaling zou het geheel van alle inkomsten en uitgaven moeten dekken. Dit lijkt echter niet het geval te zijn. Zo is bijvoorbeeld geen sprake van de ambtshalve uitgaven, die niet allemaal door een budgethouder goedgekeurd moeten worden.

4. Het ontworpen artikel 46, § 2, tweede tot vierde lid, regelt de visering van de bestellingen door de ontvanger. Die bepalingen zijn echter op een onvoldoende duidelijke wijze geredigeerd.

4.1. Duidelijkheidshalve zou eerst bepaald moeten worden in welke gevallen een dergelijke visering vereist is. Daarbij zou nader bepaald moeten worden wat bedoeld wordt met de regel dat voor andere uitgaven dan investeringsuitgaven de raad de modaliteiten van visering bepaalt (ontworpen artikel 46, § 2, derde lid) (1). Ook de bepaling dat de voorafgaande visering door de ontvanger niet vereist

---

(1) Houdt die bepaling in dat die andere uitgaven in beginsel ook onderworpen zijn aan het vereiste van visering door de ontvanger, en dat de raad van dat beginsel kan afwijken ? Of geldt voor die andere uitgaven het beginsel van de visering door de ontvanger in het geheel niet ?

is "in het kader van artikel 170, § 2" (1), zou preciezer geredigeerd kunnen worden, meer bepaald als een afwijking van de algemene regel (zelfde bepaling).

4.2. Voor de gevallen waarin de visering verplicht is, bepaalt het ontworpen artikel 46, § 2, derde lid, dat de bestelling "rechtsgeldig" wordt en het O.C.M.W. "bindt" na die visering. Het vierde en het vijfde lid bepalen de te volgen werkwijze in geval van weigering van visum (of van betaling).

In zoverre die bepalingen bedoeld zijn om gevolgen te hebben ten aanzien van derden, tasten zij het beginsel van de rechtszekerheid aan. Derden kunnen immers niet met zekerheid weten of voor een bepaalde bestelling het beginsel van de visering geldt, dan wel of daarvoor in een afwijking van die regel is voorzien. Indien het de bedoeling is dat de gevolgen ten aanzien van derden geregeld worden, vereist de rechtszekerheid dat een sluitende regeling wordt uitgewerkt voor alle bestellingen, en niet enkel voor die waarvoor de visering vereist is.

In zoverre de genoemde bepalingen bedoeld zijn om enkel interne gevolgen te hebben, zou het gebruik van de woorden "rechtsgeldig" en "bindt" vermeden moeten worden.

---

(1) Het ontworpen artikel 170, § 2, betreft de gevallen waarin de bevoegdheden inzake de gunning van overheidsopdrachten voor investeringen zijn opgedragen aan het vast bureau of aan een comité.

4.3. Subsidiair wordt opgemerkt dat in het ontworpen artikel 46, § 2, vierde lid, tweede volzin, het gevolg van de beslissing van de raad enkel geregeld wordt ten aanzien van de weigering van visering, niet ten aanzien van de weigering van betaling.

5. In het ontworpen artikel 46, § 3, derde lid, is sprake van een "afzonderlijke penningmeester".

De Raad van State vraagt zich af of het gebruik van die term niet op een vergissing berust. Het ontworpen artikel 96 van de organieke wet, dat betrekking heeft op de diensten en inrichtingen met afzonderlijk beheer, blijft immers de term "bijzondere ontvanger" gebruiken, zoals overigens ook het vigerende artikel 96.

6. Volgens het ontworpen artikel 46, § 4, tweede lid, kan de ontvanger uitgenodigd worden om "zonder beraadslagende stem" deel te nemen aan bepaalde besprekingen. In de memorie van toelichting wordt daarentegen gesteld dat hij "met beraadslagende stem" aan die besprekingen kan deelnemen.

Allicht is bedoeld dat de ontvanger "met raadgevende stem" aan de vergadering kan deelnemen.

7. In het ontworpen artikel 46, § 5, tweede lid, dienen de woorden "gecodificeerd bij koninklijk besluit van 24 juni 1988" te worden weggelaten.

8. De bepaling van het ontworpen artikel 46, § 5, zesde lid, naar luid waarvan de registratiekosten ten laste komen van de ontvanger, overlapt met het bepaalde in het ontworpen elfde lid. Het betrokken zinsdeel wordt beter uit het zesde lid weggelaten.

9. In het ontworpen artikel 46, § 6, tweede lid, is kennelijk per vergissing sprake van de "aanwezigheid" van de ontvanger. Het gaat uiteraard om diens "afwezigheid".

Ontworpen artikel 170

1. In de ontworpen paragraaf 2, tweede en derde lid, moet telkens geschreven worden "bijzonder comité", overeenkomstig de terminologie van artikel 27, § 1, van de organieke wet.

De term "bijzonder comité" wordt trouwens ook gebruikt in het ontworpen vierde lid.

2. De ontworpen paragraaf 2, vijfde lid, lijkt twee verschillende zaken te regelen (bevoegdheid van de budgethouder en bevoegdheid van de secretaris). De Raad van State vraagt zich af of het niet de voorkeur verdient beide aangelegenheden in afzonderlijke bepalingen te regelen.

Ontworpen artikel 173

1. Volgens de ontworpen paragraaf 1, derde lid, spreekt de gemeenteraad zich niet meer uit over het meerjarenplan, als daarover in consensus een positief advies is gegeven door het overlegcomité bedoeld in artikel 26, § 2, van de organieke wet van 8 juli 1976.

Voornoemd artikel 26, § 2, bepaalt niet dat het overlegcomité een afspiegeling moet vormen van de raad voor maatschappelijk welzijn en van de gemeenteraad. Het is wettelijk dus mogelijk dat de delegatie van de gemeenteraad enkel uit vertegenwoordigers van de meerderheid binnen de gemeenteraad bestaat. De ontworpen bepaling zou tot gevolg hebben dat, in geval van consensus binnen het overlegcomité, de minderheid binnen de gemeenteraad in het geheel niet de mogelijkheid zou hebben om zich rechtstreeks met het meerjarenplan van het O.C.M.W. in te laten. Het is de vraag of dit gevolg door de stellers van het ontwerp gewild is.

2. Duidelijkheidshalve schrijve men in hetzelfde derde lid, in de tweede volzin : "... wordt het meerjarenplan ter goedkeuring voorgelegd aan de gemeenteraad, die het kan aanpassen, ...".

In verband met de uiterste datum voor het nemen van de bedoelde beslissing, wordt verwezen naar opmerking 8.

3. De ontworpen paragraaf 2, vierde lid, bevat een regeling voor het geval dat de raad voor maatschappelijk welzijn geen meerjarenplan heeft vastgesteld.

De Raad van State vraagt zich af of ook niet de hypothese geregeld moet worden dat de raad een budget niet heeft vastgesteld (1).

4. Het verschil tussen "interne kredietaanpassingen" bedoeld in de ontworpen paragraaf 3, tweede lid, en een "herschikking van de posten" bedoeld in de ontworpen paragraaf 3, derde lid, is niet duidelijk (2).

5. De term "boekjaar van de realisatie van de investering", in de ontworpen paragraaf 3, vierde lid, zou omwille van de rechtszekerheid nader gepreciseerd moeten worden.

---

(1) Zie thans artikel 88, § 4, van de organieke wet van 8 juli 1976.

(2) Deze opmerking kan beschouwd worden als een illustratie van algemene opmerking 2.

6. De ontworpen paragraaf 4, eerste lid, bevat een bepaling in verband met dringende uitgaven die niet in het budget zijn voorzien. Onder de in die bepaling bedoelde voorwaarden kan onmiddellijk in de uitgave voorzien worden, mits de nodige kredieten door een "budgetwijziging" ingeschreven worden.

Uit de ontworpen paragraaf 3, eerste lid, blijkt dat de term "budgetwijziging" beperkend geïnterpreteerd moet worden. Het is niet duidelijk of, in afwijking van die bepaling, elke niet-voorziene uitgave aanleiding moet geven tot een budgetwijziging, dan wel of dit slechts het geval is indien voldaan is aan het bepaalde in paragraaf 3, eerste lid. Minstens in de memorie van toelichting zou hierover duidelijkheid verschaft moeten worden.

Voorts is in paragraaf 4, eerste lid, in fine, sprake van een "goedkeuring" van de budgetwijziging. Die terminologie stemt niet helemaal overeen met hetgeen bepaald is in paragraaf 2, tweede en derde lid (1). Uit de laatstgenoemde bepalingen kan immers afgeleid worden dat een budgetwijziging niet steeds "goedgekeurd" moet worden; soms is het voldoende dat de gemeenteraad kennis neemt van de budgetwijziging, soms kan hij de budgetwijziging slechts op bepaalde punten aanpassen.

---

(1) Luidens paragraaf 3, eerste lid, is het bepaalde in paragraaf 2, tweede en derde lid, van toepassing op de budgetwijzigingen.

7. De ontworpen paragraaf 4, tweede lid, voorziet in de mogelijkheid voor de ontvanger om te betalen "binnen de grenzen van een voorlopig krediet".

Die bepaling heeft allicht betrekking op de hypothese waarin er nog geen budget is. Dit zou dan best met zoveel woorden gepreciseerd worden.

Overigens vraagt de Raad van State zich af of die bepaling niet eerder in paragraaf 2 thuishoort.

8. Volgens de ontworpen paragraaf 5 neemt de gemeenteraad de in artikel 173 bedoelde beslissingen binnen een termijn van honderd dagen.

Wat de goedkeuring van het meerjarenplan betreft, bepaalt de ontworpen paragraaf 1, derde lid, dat de gemeenteraad uiterlijk op de eerste maandag van oktober zijn beslissing moet nemen. De tegenstrijdigheid tussen de beide bepalingen zou weggewerkt moeten worden (1).

Men schrijve "zijn besluit" en "zijn goedkeuring" in plaats van "haar besluit" en "haar goedkeuring".

---

(1) In paragraaf 1, derde lid, zou bepaald kunnen worden dat de gemeenteraad zijn beslissing neemt binnen de termijn bepaald in paragraaf 5, en alleszins uiterlijk de eerste maandag van oktober.

Overigens strookt het gebruik van de term "goedkeuring" niet helemaal met hetgeen bepaald is in paragraaf 2, tweede en derde lid. In dit opzicht wordt verwezen naar hetgeen in verband met paragraaf 4, eerste lid, is opgemerkt (opmerking 6).

Ontworpen artikel 175

1. In de ontworpen paragraaf 2, eerste lid, zijn blijkbaar een aantal woorden weggevallen. Allicht worden in die bepaling "de in artikel 174, § 2, bedoelde besluiten van de provinciegouverneur" bedoeld.

2. In de ontworpen paragraaf 3, eerste lid, kan gepreciseerd worden dat het gaat om de in artikel 174, §§ 2, 3 en 4, bedoelde besluiten.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	P. LEMMENS, L. HELLIN,	staatsraden,
	A. ALEN, H. COUSY,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. VAN VAERENBERGH, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

F. LIEVENS W. DEROOVER